

Upozorňujeme, že výchozí [de](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Swipe to change

[němčina](#)

Vyhledat znalce

Německo

Do jazyka, který máte právě nastavený, úřední překlad neexistuje.

Zde je k dispozici strojový překlad. Upozorňujeme, že má pouze orientační charakter. Provozovatel těchto stránek odmítá právní odpovědnost za kvalitu tohoto strojového překladu.

-----čeština-----bulharštinašpanělštinadánštinaestonštinařečtinaangličtinafrancouzštinachorvatštinaitalštinalotyština litevština maďarština maltština nizozemština polština portugalština rumunština slovenština slovinština finština švédština

I. Seznamy a registry znalců

Existují komplexní registry znalců a přibližně 200–300 různých specializovaných oborů.

Znalce certifikované obchodními a průmyslovými komorami naleznete [zde](#).

Znalce certifikované komorami řemeslníků naleznete [zde](#).

Znalce certifikované agrárními komorami naleznete na [regionálních internetových stránkách agrárních komor](#).

Znalce certifikované komorami architektů naleznete na [regionálních internetových stránkách komor architektů](#).

Informace o znalcích certifikovaných komorami inženýrů a o rejstřících naleznete [zde](#).

Znalce certifikované účetními komorami naleznete [zde](#).

Další databázi naleznete na stránkách Federace soudních znalců: <https://www.bvs-ev.de/sachverstaendigenverzeichnis/>.

Znalci v oboru lékařství nemají povinnost mít certifikaci. Znalce v oboru lékařství lze vyhledat v seznamech uvedených na regionálních internetových stránkách zdravotnických asociací.

Ustanovování znalce z registru je široce rozšířenou soudní praxí. Znalec, který splní požadavky, bude do registru zapsán automaticky. Státem jmenované registrační komory jsou odpovědné za okamžitou aktualizaci registrů.

Hlavními právními předpisy upravujícími znaleckou činnost v Německu jsou:

§§ 401ff občanského soudního řádu (ZPO),

§ 36 zákona o regulaci obchodu,

§ 91 zákona o regulaci řemesel,

správní řád,

trestní řád,

[kodex správné praxe komor](#).

II: Kvalifikace znalce

Osoba může být považována za znalce, pokud má zvláště vysokou kvalifikaci ve svém oboru. Aby mohl být žadatel uveden na seznamu znalců, musí mít odpovídající odbornou praxi. Odborné znalosti musí být prokázány předložením řádné dokumentace práce odborníka (např. životopis, kopie osvědčení pro všechny příslušné akademické a odborné kvalifikace, pracovní zkušenosti, reference, zprávy, odborná příprava). Žadatelé jsou také zkoušeni obchodními a průmyslovými komorami / komorami řemeslníků a v případě architektů a inženýrů jejich profesními komorami. Kromě kvalifikace je třeba prokázat další vzdělávání a zkušenosti, nezávislost a profesní bezúhonnost.

Uznání znalci jsou obvykle certifikováni a zaregistrováni na dobu pěti let. Aby získali certifikaci a byli zaregistrováni na dobu dalších pěti let, musí před koncem tohoto pětiletého období znovu prokázat svou způsobilost, profesní bezúhonnost a odbornou přípravu (např. ověřením a přezkumem zpráv, které musí být předloženy za účelem registrace na dalších pět let). Odpovědné subjekty jsou povinny poskytnout jim školení. Pokud znalec nedodrжуje pravidla nebo si neudrží své odborné dovednosti, jsou komory oprávněny jeho registraci zrušit.

III. Odměňování znalců

V občanskoprávních, správních a trestních věcech se odměna vypočítává na základě [zákona o německém soudním odměňování a příspěvcích](#) (JVEG).

Mohou být požadovány zálohy a platby na účet.

Pokud znalec poskytuje své služby někomu jinému než soudu, výše odměny závisí na individuální dohodě.

IV. Odpovědnost znalců

Znalec je odpovědný za chybný znalecký posudek, ať si jej objedná soukromá osoba, nebo soud. Pokud by znalec pracující pro soud vypracoval chybný znalecký posudek úmyslně nebo v důsledku hrubé nedbalosti a tento chybný znalecký posudek by byl podkladem soudního rozhodnutí, může poškozený účastník řízení podat žalobu o náhradu této škody (§ 839 a BGB).

Pokud znalec poskytuje své služby někomu jinému než soudu, použijí se obecná ustanovení o (smluvní) odpovědnosti.

V. Doplnující informace o znalcích v souvislosti se soudním řízením

1. Ustanovování znalců

Znalce ustanovuje soud. Účastníci řízení však mají právo navrhnout znalce, kteří by měli být ustanoveni.

a) Ustanovení soudem

Soud obvykle používá seznam nebo rejstřík znalců. Soud může rovněž ustanovit jakéhokoli odborníka, kterého považuje za vhodného a způsobilého. Znalec ustanovený soudem dostává pokyny od soudu. Jeho hlavním úkolem je pomáhat soudu v rámci svých odborných znalostí.

b) Ustanovení stranami

Pokud se strany dohodnou na tom, které osoby budou ustanoveny jako znalci, je soud jejich dohodou vázán; soud však může omezit výběr účastníků řízení na určitý počet osob.

Pokud si účastník řízení přeje ustanovit znalce, který by mu pomáhal, nebude tento znalec považován za soudního znalce, ale za znalce soukromého.

2. Soudní řízení

a) Občanskoprávní řízení

Soud je povinen svá rozhodnutí odůvodnit a odkázat v nich na závěry znalce v případě, že se bude řídit znaleckým posudkem. Soud není znaleckým posudkem vázán, avšak znalecký posudek je často pro rozhodnutí soudu klíčový. V případě, že znalec provádí šetření na místě, musí o tom informovat všechny účastníky řízení. Pokud například znalec potřebuje, aby mu strany poskytly více informací, obecně to zařizuje soud.

i. Znalecký posudek

Strany mohou napadnout znalecký posudek ustanoveného znalce ve své výpovědi nebo si mohou najmout soukromého znalce, předložit jeho znalecký posudek soudu a poskytnout tak odborný protínázor.

ii. Soudní jednání

Za účelem opatřování důkazů může být před hlavním líčením zahájeno nezávislé řízení („selbständiges Beweisverfahren“). V souvislosti s tím může být znalec ustanoven ještě před zahájením hlavního řízení. Rozsah tohoto řízení je omezen na uchování důkazů pro následné soudní řízení nebo za účelem vyhnutí se soudnímu sporu.

Soudní jednání se řídí kodexem správné praxe a procesními pravidly. Znalec musí zodpovědět otázky, které jsou předmětem vyšetřování, objektivním, srozumitelným a uceleným způsobem. V německém procesním právu neexistuje křížový výslech, otázky však může klást nejen soudce, ale i účastníci řízení.

b) Ostatní

V trestních věcech by měl soud ustanovit znalce z uznávaného registru soudních znalců; jiná osoba by měla být zvolena pouze tehdy, pokud to vyžadují zvláštní okolnosti, § 73 al. 2 StPO. Soud může řídit činnost znalce. Další pravidla lze nalézt v [trestním řádu](#).

Informace zde uvedené byly shromážděny během projektu „Vyhledat znalce“ z kontaktů předložených jednotlivými zeměmi, jež vybral [Evropský institut pro expertizu a znalce](#).

Poslední aktualizace: 22/12/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.